

[Justitsministeren]

Nej, fru Dorte Bennedsen, det er ikke det, der er tale om. Det, jeg i mit indlæg meget grundigt har forsøgt at præcisere, er, at hvis dette forslag gennemføres, har det nogle klare konsekvenser også på familiesammenføringsområdet, hvis vi i øvrigt ønsker at leve op til en række af de forpligtelser, vi som land har påtaget os bl.a. i forbindelse med FN's menneskerettighedskonvention.

Jeg forsøgte at sige, at man ikke kan lukke øjnene for det, for familiesammenføringsreglerne, retskravet for de 60-årige osv. har været et centralt element i debatten, især imellem fru Mimi Jakobsen og mig. Det, jeg peger på, er, at uanset at der gælder denne bestemmelse for så vidt angår de 60 år, må man se i øjnene, at en gennemførelse af dette forslag vil have klare konsekvenser med hensyn til familiesammenføringer.

Det, der så var mit væsentligste budskab, var, at der med dette forslag sker den fundamentale ændring, at der gives et retskrav til en helt ny gruppe: Alle de, der er under 18 år, vil kunne indvandre frit i Danmark. Det vil være konsekvensen, og er det rimeligt? Er det rimeligt f.eks. i forhold til en 17-årig libanesiser, medlem af en militis, en voksen ung mand, at fastsætte en sådan arbitrær grænse? Det mener vi ikke.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Når jeg gjorde min lille bemærkning, var det, fordi ministeren markerede, som om det var en kort bemærkning. Ministre har indtil 10 minutters taletid, hver gang de beder om ordet. Til orientering.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil fastholde, at det ikke har nogen som helst relevans for dette lovforslag, at hr. Helge Adam Møller remser tal op for, hvad der er givet af opholdstilladelser til børn under 15 år. Dette er ikke problemet.

Problemet er de 15-18-årige, og her har vi så en principiel diskussion om, hvorvidt man skal lægge alderskriteriet til grund eller man skal lade det bero på denne individuelle vurdering, som hr. Helge Adam Møller taler for. Det er så i orden, at vi er uenige om det. Men jeg vil nu gerne anfægte hr. Helge Adam Møllers forargelse over, at man begynder med en 18-års-

grænse, og over, hvor uretfærdigt det dog er over for den, der er 17 år og 364 dage.

Må jeg gøre hr. Helge Adam Møller opmærksom på, at jeg synes, det er meget interessant, dette med, at man kunne lægge modenhed til grund. Det gør vi jo desværre ikke, når man tildeler valgret eller kørekort eller så mange andre ting. Vi har i den danske lovgivning i stribevis af regler, der sætter en 18-års-grænse, og vi har en god dansk tradition for, at børn og unge under 18 år bliver behandlet på én måde; de må noget, og de, der er over 18, må noget andet. Og denne lovgivning kan vel næppe kaldes et kæmpebrud på det gode danske princip. Tværtimod er det lovens formål også at fastslå dette princip over for nogle unge mennesker, der er udlændinge.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Her tog fru Mimi Jakobsen jo klart hr. Helge Adam Møller i det, han har beskyldt hende og CD for, nemlig sjask og sjusk.

Hr. Helge Adam Møller, som sidder i Retsudvalget, ved jo glimrende, at man må sætte visse grænser med hensyn til datoer og med hensyn til aldre. Og dagen før er det altså én situation, og dagen efter er det en anden. Det er det, der kaldes sjask og sjusk. For det var det udtryk, hr. Helge Adam Møller gentog adskillige gange, og det vil jeg gerne lige behandle et øjeblik i min korte bemærkning.

Vi er inde i en uge – hr. Helge Adam Møller kan jo bare se på dagsordenen for Folketinget i denne uge – hvor vi vedtager et eller andet sted mellem 35 og 40 love, som er fremsat i forrige uge, og hvis forarbejder for de flestes vedkommende har været kortere end forarbejderne til dette lovforslag, som jo ikke bare er blevet født i dag, men som har været adviseret i nogle uger, og som der har været arbejdet fuldt så grundigt med som med en hel mængde af de love, vi nu vedtager.

Hvorfor vedtager vi så de mange love? Fordi der er flertal for at gøre det. Derfor hører det ingen steder hjemme at sige: Jeg vil gerne godkende, at de love, hvor jeg er med i flertallet, gennemføres hurtigt; men de love, hvor det er et andet flertal, de må have bedre tid. Det er meningsløst og berettiger ikke til de skældsord, hr. Helge Adam Møller benyttede.